

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 33T/56/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4125011292
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Hanzlík Šuleková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2025:4125011292.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

- 8 - 33T/56/2025

Okresný súd Nitra, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Luciou Hanzlík Šulekovou, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno a) Trestného zákona a s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 08.12.2025, takto

r o z h o d o l :

- 9 - 33T/56/2025

r o z h o d o l :

obžalovaný:

A. B., narodený XX.XX.XXXX v Topoľčanoch,

trvale bytom A. XXX/XXX, C. D.,

toho času v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra,

sa uznáva za vinného, že:

dňa 19.06.2025 v čase okolo 16:30 hod. sa v obci C. D., E. F. A. v rodinnom dome č. 539/523, vyhrážal svojmu synovi A. G. B. zabitím tým spôsobom, že mu pri dverách do kuchyne uviedol slová „ Ťa pichnem“, pričom svoje vyhrážky umocnil tým, že držal v ruke pred sebou nôž, pričom týmto vzbudil dôvodnú obavu u poškodeného o jeho život a zdravie,

t e d a :

sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a spáchal čin závažnejším spôsobom konania – so zbraňou a na chránenej osobe – blízkej osobe,

t ý m s p á c h a l :

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno a) Trestného zákona a s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

Na základe obžaloby Okresného prokurátora Topoľčany sp. zn. Pv 219/25/4406 podanej na Okresný súd Nitra (ďalej len „súd“) dňa 04.09.2025 prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému A. B. (ďalej len „obžalovaný“) a na hlavnom pojednávaní konanom v dňoch 22.10.2025 a 08.12.2025 vykonal dokazovanie prečítaním zápisnice o výsluchu obžalovaného z prípravného konania, vypočutím svedkov H. I. a D. J., prečítaním znaleckého posudku, listín zo súdneho a vyšetrovacieho spisu, pripojeného súdneho spisu a prehratím kamerového záznamu.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 22.10.2025 odmietol vypovedať. Postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 20.06.2025, kedy po zákonom poučení k veci uviedol, že uvedeného dňa vypil približne pol litra vodky. Keď manželka prišla domov z práce po 16:30 hod., a zbadala, že je opitý, pohádali sa a zavolala syna G.. Po príchode syna medzi nimi vznikol konflikt, počas ktorého mu G. dal facku. Následne obžalovaný zostal v pivnici, kde si vzal veľký nôž, držal ho v ruke a vybral sa po schodoch smerom do kuchyne. Vo dverách stál syn G., ktorý mal v ruke mobilný telefón. Počas toho, ako obžalovaný stúpал po schodoch s nožom, povedal synovi slová „pichnem ťa“. Uviedol, že nemal v úmysle synovi ublížiť, preto sa vrátil späť do pivnice, kde nôž odložil, a následne odišiel za dom, kde sa posadil na lavičku. Ďalej uviedol, že alkohol pije len príležitostne – približne raz za tri mesiace, v daný deň sa opil po dlhej dobe.

Poškodený G. B. a svedkyňa H. B. na hlavnom pojednávaní dňa 22.10.2025, po zákonom poučení odopreli vypovedať podľa § 130 odsek 1 Trestného z dôvodu blízkeho príbuzenského vzťahu s obžalovaným (manželka a syn obžalovaného).

Svedok H. I., príslušník Policajného zboru, po zákonom poučení na hlavnom pojednávaní dňa 08.12.2025 uviedol, že s odstupom času si na podrobnosti nepamätá. S kolegom boli privolaní do Veľkých Ripňan na preverenie oznámenia, že obžalovaný sa mal vyhrážať rodinným príslušníkom. Po príchode na miesto zistili, že sa to zakladalo na pravde a začali vyťažovať prítomných. Poškodený im ukázal nahrávku a uviedol, že sa bojí. Obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu, agresívny a najprv nechcel spolupracovať. Následne sa ukludnil, spolupracoval a vydal kuchynský nôž. Svedok pri samotnom spáchaní skutku nebol prítomný.

Postupom podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku bola na návrh prokurátora prečítaná celá výpoveď svedka z prípravného konania zo dňa 28.07.2025, pričom svedok uviedol, že táto výpoveď sa zakladá na pravde. Svedok v prípravnom konaní vypovedal, že dňa 19.06.2025 boli s kolegom vyslaní do obce C. D. E. F. A., nakoľko manželka obžalovaného telefonicky oznámila, že jej manžel je alkoholik, nesmie piť a vyhráža sa synovi zabitím. Po príchode na miesto ich pred rodinným domom čakal poškodený G. B., ktorý im oznámil, že obžalovaný išiel proti nemu s nožom v ruke a vyhrážal sa mu slovami „pichnem ťa“, pričom incident si nahral na mobilný telefón. Poškodený pôsobil vystrašene a uviedol svedkovi, že sa obžalovaného bojí. S kolegom následne našli obžalovaného pri rodinnom dome na lavičke; ten bol zjavne pod vplyvom alkoholu a hovoril im, že sa chce ísť liečiť a priznal, že šiel voči synovi s nožom a povedal mu „pichnem ťa“, pričom mu nechcel ublížiť.

Svedok D. J., príslušník Policajného zboru, po zákonom poučení na hlavnom pojednávaní dňa 08.12.2025 uviedol, že si s odstupom času na detaily nepamätá. S K. I. boli operačným strediskom vyslaní do Veľkých Ripňan, že tam má byť muž, ktorý behá s nožom a mal napadnúť svojho syna. Po príchode na adresu sa skontaktovali s poškodeným B., ktorý im uviedol, že nevie kde sa obžalovaný aktuálne nachádza. Našli ho vzadu na lavičke. Poškodený im uviedol, že mal obavu a na otázky svedka, či by mohol povedať, či by ho obžalovaný pichol odpovedal, že nevie stopercentne povedať, či by obžalovaný odišiel, otočil sa alebo by ho pichol. Z tohto dôvodu privolali povereného príslušníka PZ. Svedok priamo pri skutku nebol prítomný.

Postupom podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku bola na návrh prokurátora prečítaná celá výpoveď svedka z prípravného konania zo dňa 28.07.2025, pričom svedok uviedol, že táto výpoveď sa zakladá na pravde. Svedok v prípravnom konaní vypovedal, že dňa 19.06.2025 mal s kolegom H. I. denný výjazd, pričom boli na základe telefonátu H. B., ktorá oznámila, jej manžel je alkoholik, nesmie piť a vyhráža sa synovi zabitím, operačným dôstojníkom vyslaní do obce C. D., E. F. A.. Na mieste im poškodený G. B. opísal, že po konflikte s otcom, ktorý bol pod vplyvom alkoholu, ho videl vychádzať z pivnice s nožom v ruke a počul vyhrážku „pichnem ťa“, preto pred ním zatvoril dvere do pivnice a držal ich, kým matka volala na políciu. Z dôvodu obavy o svoj život si priebeh nahrával na mobilný telefón a videozáznam hliadke na mieste prehral. Svedok uviedol, že poškodený mal obavu o svoj život a že podľa neho by otec mohol nôž proti nemu použiť. Ďalej vypovedal, že obžalovaného A. B. spolu s kolegom našli na záhrade rodinného domu sedieť na lavičke pod vplyvom alkoholu. Obžalovaný im uviedol, že sa chce ísť liečiť a

priznal, že šiel proti synovi s nožom v ruke a povedal mu slová „pichnem ťa“, hoci tvrdil, že mu nechcel ublížiť. Obžalovaný hliadke dobrovoľne vydal predmetný nôž, o čom bola spísaná zápisnica.

Zo záverov znaleckého posudku znalca MUDr. Eduarda Višňovského z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 51/2025 zo dňa 22.07.2025 a doplnenia č. 1 znaleckého posudku č. 51/2025 zo dňa 30.07.2025, vypracovaných na základe uznesenia ČVS: ORP-128/1-VYS-TO-2025 zo dňa 14.07.2025 a žiadosti o doplnenie znaleckého posudku zo dňa 28.07.2025, súd zistil, že obžalovaný je chorobne závislý od alkoholu. V čase spáchania skutku bol v stave jednoduchej alkoholovej opitosti, čo je obžalovaným svojvoľne navodený stav, v ktorom len limitovane pre komplikáciu v zmysle demencie mierneho stupňa vedel predpokladať, ako sa bude správať. U obžalovaného ide o chronické štádium závislosti s dopadom na jeho motivačnú štruktúru osobnosti. Obžalovaný v čase spáchania skutku v stave jednoduchej alkoholovej opitosti v kombinácii s diagnózou kognitívnej poruchy – alkoholické demencie mierneho stupňa mohol vykazovať známky agresivity takého charakteru, že svojim správanie mohol byť nebezpečný pre spoločnosť. Správanie a konanie obžalovaného táto porucha ovplyvňovala za patoplatického podielu konzumu alkoholu v čase spáchania skutku, pred užitím alkoholu si však nebol plne vedomý takéhoto možného agresívneho správania, nakoľko trpel rozvíjajúcou sa alkoholickou demenciou. Obžalovaný v čase spáchania skutku mohol len vo forenzne významne zníženej miere rozpoznať protiprávnosť svojho konania a vo forenzne významne zníženej miere mohol svoje konanie ovládať pre spomínanú chorobnú jednotku. U obžalovaného je prítomná okrem základnej diagnózy alkoholovej závislosti aj sekundárna diagnóza alkoholovej demencie – teda poškodenia mozgu, ku ktorému došlo pri chronifikácii toxického vplyvu látky počas viacročného rozvoja závislosti. Túto diagnózu diagnostikovali už v roku 2022 počas hospitalizácie v Psychiatrickej nemocnici Veľké Zálužie. Prípado obžalovaného je taký, že diagnosticky u neho podľa škálovania ide o ľahký stupeň demencie. Ak by bol stupeň demencie stredne ťažký alebo ťažký, znalec by hodnotil v čase spáchania skutku jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti ako vymiznuté. Keďže ide o miernejší stupeň (ale stále závažnej psychickej poruchy), ktorou trpel v čase spáchania skutku popri prítomnej alkoholovej jednoduchej opitosti, konštatoval znalec v čase spáchania skutku forenzne významne zníženie ovládacie aj rozpoznávacie schopnosti. Istá miera (aj keď nízka) funkčnosti rozpoznávacích aj ovládacích schopností v čase spáchania skutku bola zachovaná. Obžalovaný v súčasnosti chápe zmysel trestného konania a je schopný vypovedať pred súdom. Oproti pôvodnému stavu mu somatopsychicky pomohla abstinencia vo výkone väzby. Obžalovanému nie je potrebné uložiť žiadne ochranné liečenie. Liečba by strácala zmysel a nemohla by naplniť svoj účel pre absentujúcu motiváciu k nej zo strany obžalovaného ako aj pre organické zmeny osobnosti. Obžalovaný má nedostatočný potenciál chápať význam a obsah liečby, aj preto už nie je realizovateľná. Namiesto ukladania ochrannej liečby odporučil znalec uložiť obžalovanému zákaz konzumu alkoholických nápojov.

Z odborného vyjadrenia L. M., Záložňa ŽOLÍK bola zistená hodnota zaisteného kuchynského noža ku dňu 19.06.2025 vo výške 3,- Eur.

Z kamerového záznamu zo dňa 19.06.2025, dobrovoľne vydaného poškodeným G. B., bolo zrejmé, že obžalovaný, kráčajúci hore schodmi, drží v ruke nôž, po privretí dvier poškodeným je počuť ako obžalovaný povie slová „ťa pichnem“.

Zo Zápisnice o vydaní veci zo dňa 19.06.2025 vyplynulo, že obžalovaný dobrovoľne po poučení podľa § 89a Trestného poriadku vydal kuchynský nôž s čiernou rúčkou, s celkovou dĺžkou 32 cm, z toho s dĺžkou čepele 16 cm.

Zo Zápisu o dychovej skúške zo dňa 19.06.2025, súd zistil, že u obžalovaného bola v čase zadržania dychovou skúškou na zistenie prítomnosti alkoholu nameraná hodnota 1,24 mg/l.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný a to trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/68/2023 zo dňa 08.11.2023, právoplatným toho istého dňa, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmienčným odkladom a probačným dohľadom 18 mesiacov. Uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/68/2013 zo dňa 02.09.2024, právoplatným dňa 15.11.2024, bolo ponechané podmienčné odsúdenie s predĺžením skúšobnej doby o 1 rok, do 09.05.2026. Obžalovaný nemá v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov evidovaný záznam.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/68/2023 súd zistil, že obžalovaný bol Trestným rozkazom zo dňa 08.11.2023, právoplatným toho istého dňa uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 16.07.2023 v čase okolo 11.40 hod.

v obci C. D., E. F. A., na dvore rodinného domu č. 539/523 sa po predchádzajúcej slovnej výmene názorov vyhrážal zabitím svojmu synovi poškodenému A. G. B. slovami, že ho zabije, pričom svoje vyhrážky ďalej umocnil tým, že z domu zobral do ruky nôž, s ktorým sa vrátil na dvor rodinného domu a s vyhrázaním voči poškodenému pokračoval, čo u poškodeného A. G. B., bytom C. D., A. XXX/XXX, vyvolalo obavu o jeho život a zdravie. Obžalovanému bol v uvedenej trestnej veci uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Obžalovanému bol zároveň uložený probačný dohľad, zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a príkaz strpieť v skúšobnej dobe nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom. Obžalovanému bola Uznesením zo dňa 02.09.2024, právoplatným dňa 15.11.2024 ponechaná v platnosti skúšobná doba, ktorá bola zároveň predĺžená o 1 rok.

Zo Správy zo Sociálnej poisťovne, bolo zistené, že obžalovaný je poberateľom starobného dôchodku vo výške 886,10 eur. Zo Správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vyplynulo, že obžalovaný ku dňu podania správy nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a nepoberal dávku v hmotnej núdzi ani príspevky k dávke. V zmysle Správy o povesti Obce Veľké Ripňany obžalovaný býva na adrese trvalého pobytu s manželkou, na verejnosti sa správa slušne a nebol doposiaľ riešený komisiou verejného poriadku. Zo Správy o povesti Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Topoľčanoch zo dňa 27.10.2025 súd zistil, že obžalovaný nie je aktuálne trestne stíhaný. Povest' menovaného v mieste bydliska nie je dobrá, susedia uviedli, že je konfliktný, agresívny a má nadmerne požívať alkoholické nápoje, pričom už v minulosti mal problém s políciou. Zo Správy z Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Nitra vyplynulo, že obžalovaný bol umiestnený do oddielu so zmiereným režimom výkonu väzby. Negatívne prejavy v správaní a vystupovaní neboli zaznamenané. Pokyny a príkazy príslušníkov rešpektuje a plní. Disciplinárne potrestaný ani odmenený doposiaľ nebol. Vzťahy s vonkajším prostredím udržiava formou telefonovania a návštev s manželkou.

Z výsledkov celého vykonaného dokazovania, bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán a mal tak za preukázané, že žalovaný skutok sa stal, spáchal ho obžalovaný a svojim protiprávnym konaním naplnil znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno a) Trestného zákona a s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona (teda vyhrážal sa blízkej osobe - synovi zabitím, svoje vyhrážky umocnil, tým že v rukách držal zbraň - nôž a vzbudil uňho dôvodnú obavu o jeho život alebo zdravie) po stránke subjektívnej, ako aj po stránke objektívnej. Takýmto postupom bolo dostatočne preukázané, že skutok spáchal obžalovaný spôsobom uvedeným v skutkovej vete obžaloby, v dôsledku čoho bol tento skutok aj správne právne kvalifikovaný.

Súd však na základe vykonaných dôkazov upravil opis priebehu skutku uvedený v podanej obžalobe tak, aby tento lepšie zodpovedal preukázanému priebehu (§ 163 odsek 3 Trestného poriadku) a zároveň, aby totožnosť skutku zostala zachovaná (§ 278 odsek 1 Trestného poriadku). Súd upravil skutok tak, že pri celkovej úprave skutkovej vety, resp. jej skutkových okolností vychádzal bezprostredne z výpovedí a slov obžalovaného z prípravného konania, kamerového záznamu a výpovedí svedkov H. I. a D. J. na hlavnom pojednávaní tak, aby zostala zachovaná totožnosť skutku a zároveň súd modifikoval skutkovú vetu upravením času spáchania skutku a vypustením okolností, ktoré nie sú relevantné pre naplnenie skutkovej podstaty žalovaného prečinu nebezpečného vyhrážania (spôsob, akým si obžalovaný zabezpečil nôž).

Trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona je dokonaný vtedy, keď páchatel vyvolá u poškodeného dôvodnú obavu z toho, že sa mu vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, a to konaním, ktoré môže u poškodeného tieto obavy vzbudiť. Nemusi dôjsť k samotnej ujme, stačí, že vyhrážanie bolo uskutočnené tak, aby bolo dostatočne dôrazné a vyvolalo legitímnu obavu. Objektom trestného činu nebezpečného vyhrážania je osobnostné práva iného, konkrétne jeho sloboda a telesná integrita. Objektívnu stránku trestného činu nebezpečného vyhrážania je hrozba smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, ktoré je spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu. Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie, pričom nie je rozhodujúce, či ide o úmysel priamy alebo nepriamy.

Spáchanie žalovaného skutku mal súd spoľahlivo preukázané z priznávajúcej sa výpovede obžalovaného z prípravného konania, ktorú učinil v pozícii zadržaného podozrivého, pričom jeho výpoveď bola podporená kamerovým záznamom dobrovoľne vydaným poškodeným A. G. B. a výpoveďami svedkov H. I. a D. J.. Z výpovede obžalovaného bolo jednoznačne preukázané, že pod

vplyvom alkoholu, v čase zadržania bola u obžalovaného nameraná hodnota 1,24 mg/l etanolu v dychu, a po predchádzajúcej slovnej hádke s poškodeným zobral z pivnice veľký nôž, a ako išiel po schodoch hore smerom do kuchyne držiac v ruke nôž, adresoval poškodenému slová „pichnem ťa“. Kamerový záznam zachytáva samotný priebeh skutku a identitu páchatela, v zmysle ktorého obžalovaný, kráčajúc po schodoch smerom k poškodenému na jeho adresu predniesol slová „ťa pichnem“. Z výpovedí svedkov H. I. a D. J. mal súd za preukázané, že poškodený sa obžalovaného bál, že svoje vyhrážky naplní, kedy svedkovi D. J. uviedol, že mal obavu o svoj život a zdravie a nebol si istý, či by obžalovaný svoje vyhrážky nenaplnil a teda dôvodná obava poškodeného o jeho život a zdravie bola taktiež v konaní pred súdom preukázaná.

Vo vzťahu k procesnej použiteľnosti zápisnice o výsluchu obžalovaného v pozícii zadržaného podozrivého zo dňa 20.06.2025 súd uviedol, že v postavení podozrivého podľa § 85 odsek 4, odsek 5, odsek 6 Trestného poriadku nejde v postavení obvineného o zásadne odlišné procesné postavenie ako je tomu v porovnaní s postavením svedka, preto ani táto skutočnosť nebráni čítaniu zápisnice o výpovedi podozrivého na hlavnom pojednávaní podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku. Na podozrivého sa vzťahujú v zásade tie isté ustanovenia ako na obvineného s výnimkou povinnej obhajoby, preto takáto výpoveď z tohto dôvodu nemôže byť jediným alebo rozhodujúcim dôkazom, na podklade ktorého by došlo k uznaniu viny obvineného, nič však nebráni tomu, aby zápisnica o takejto výpovedi bola na hlavnom pojednávaní podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku na účely odstraňovania rozporov prečítaná, či použitá ako podporný dôkaz, teda súčasť reťaze usvedčujúcich dôkazov (Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Tdo/25/2021 zo dňa 16.03.2022). V zmysle uvedeného pri výsluchu obžalovaného v pozícii zadržaného podozrivého boli obžalovanému zachované všetky jeho práva, najmä právo na obhajobu, obžalovaný do zápisnice vyhlásil, že si obhajcu nevolí, bude sa obhajovať sám a právo odoprieť vypovedať nevyužíva a vypovedať chce. Na znak súhlasu s obsahom zápisnice bola táto obžalovaným aj podpísaná. Zároveň je nutné uviesť, že v prípade uvedenej zápisnice sa nejedná o jediný dôkaz, na ktorom by súd založil uznanie obžalovaného vinným, ale jedná sa len o jeden z dôkazov, ktorý spolu s ostatnými vykonanými dôkazmi (prehratý kamerový záznam a výpovede svedkov H. I. a D. J.) tvorili logicky ucelenú a jednoznačnú reťaz usvedčujúcich dôkazov.

Súd sa stotožnil s obhajobou obžalovaného spočívajúcej v tvrdení, že výpovede príslušníkov Policajného zboru, nemôžu slúžiť ako dôkaz v predmetnom konaní, pretože výpoveď osoby o okolnostiach, ktoré sa dozvedela od svedka, ktorý predtým využil právo a odoprel vypovedať, nemôže slúžiť ako dôkaz, pretože takýto dôkaz by bol formou prinútenia k výpovedi (rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 2 Tz 8/1966). Priebeh samotného skutku bol preukázaný výpoveďou obžalovaného z prípravného konania, ako aj z prehratého kamerového záznamu, ktorý vyhotovil a dobrovoľne vydal poškodený. Obžalovaným namietaní svedkovia tak vypovedali iba o dôvodnej obave, ktorú pociťoval a s ktorou sa im zveril sám poškodený, keď im uviedol, že sa otca (obžalovaného) bál, nakoľko si nebol istý, či by obžalovaný svoje vyhrážky naplnil.

Vo vzťahu k obhajobe obžalovaného, že na kamerovom zázname je vidieť, že obžalovaný pri prednese slov ťa pichnem nepozeral priamo na poškodeného je nutné uviesť, že je bezpredmetná, nakoľko v konaní bolo preukázané, že obžalovaný svoju vyhrážku smeroval voči poškodenému a zároveň, že poškodený pociťoval dôvodnú obavu z jeho konania.

Obligatórny znak subjektívnej stránky trestného činu - zavinenie obžalovaného súd vyhodnotil ako úmysel nepriamy podľa § 15 písmeno b) Trestného zákona, kedy obžalovaný vedel, že svojím konaním môže porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený, pričom vôľová a aj vedomostná zložka boli u obžalovaného zoslabené, avšak v zmysle vykonaného znaleckého dokazovania istá miera funkčnosti rozpoznávacích aj ovládacích schopností v čase spáchania skutku bola zachovaná.

Súd pri posudzovaní protiprávnosti konania obžalovaného vzal do úvahy všetky zabezpečené dôkazy aj skutočnosti, ktoré odzneli na hlavnom pojednávaní. Pri posúdení materiálneho znaku podľa § 10 odsek 2 Trestného zákona súd hodnotil intenzitu útoku, priebeh útoku, okolnosti, za akých došlo k útoku, morálnu ujmu, následky, osobu útočníka ako aj osobu napadnutú (R 4/1976). Z hľadiska posúdenia použitia materiálneho korektívu súd obligatórne, vyhodnocoval závažnosť žalovaného trestného činu s prihliadnutím na uvedené kritéria. Po komplexnom vyhodnotení týchto kritérií súd neaplikoval na konanie obžalovaného materiálny korektív a to s ohľadom na spôsob spáchania činu – so zbraňou a voči blízkej osobe a dospel k záveru, že závažnosť konania obžalovaného bola vyššia ako nepatrná, teda že z hľadiska závažnosti išlo o trestný čin.

Z vyššie uvedeného mal súd za preukázané, že obžalovaný naplnili všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno a) Trestného zákona a s poukazom na

ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, preto ho súd uznal za vinných skutkovo a právne tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere postupoval súd v zmysle ustanovení § 33a, § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy, správanie obžalovaného po spáchaní trestného činu, úsilie o náhradu škody, odstránenie škodlivého následku trestného činu a úsilie o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

V súvislosti s rozhodovaním o treste u obžalovaného súd poukázal na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu. Medzi základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu v prvom rade patrí ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona zakotvujúce účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Ďalším základným pravidlom pri ukladaní trestu je ustanovenie § 34 odsek 3 Trestného poriadku, v zmysle ktorého má trest postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Zásada proporcionálnosti trestu znamená, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu.

V kontexte vyššie uvedených zásad ukladania trestov súd u obžalovaného prihliadol na príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/68/2023 zo dňa 08.11.2023 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom s probačným dohľadom 18 mesiacov.

Súd u obžalovaného nezistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona.

Súd zároveň pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad na ukládanie sankcií podľa § 33a Trestného zákona, pričom dospel k záveru, že vzhľadom na absolútne nekritický postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti prezentovaný v konaní pred súdom a odmietanie prijatia zodpovednosti za svoj skutok, s poukazom na spôsob spáchania trestného činu (voči blízkej osobe - synovi a so zbraňou) a v neposlednom rade aj s ohľadom na osobu obžalovaného, ktorý už bol za obdobný trestný čin, spáchaný voči totožnému poškodenému, obdobným spôsobom a pod vplyvom alkoholu už potrestaný, v prípade obžalovaného nie je postačujúce na dosiahnutie účelu trestu uloženie sankcie nespojenej s ujmom na osobnej slobode a práve naopak s cieľom čo najlepšie splniť účel trestu predpokladaný v § 34 odsek 1 Trestného zákona je nutné na neho pôsobiť trestom odňatia slobody.

Súd ukladal obžalovanému trest odňatia slobody v rámci základnej trestnej sadzby 6 mesiacov až 3 roky. Vo vzťahu k obžalovanému súd dospel k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 Trestného poriadku tak v oblasti generálnej ako i individuálnej prevencie s poukazom na spôsob spáchania činu a jeho následok, osobu obžalovaného, jeho absolútne nekritický postoj nielen k spáchanému trestnému činu, ale aj k svojej dlhoročnej chronickej závislosti na alkoholických nápojov, pod vplyvom ktorých predmetný trestný čin spáchal, ako aj vzhľadom na jeho predchádzajúci trestnoprávny postih za obdobný trestný čin, je z hľadiska nápravy obžalovaného a ochrany spoločnosti primerané obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, teda v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zároveň pri ukladaní trestu prihliadol súd aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného pri absencii poľahčujúcich okolností prevažovali okolnosti príťažujúce a súd ju zároveň vyhodnotil príťažujúcu okolnosť ako závažnú, pretože obžalovaný bol už za trestný čin v minulosti odsúdený.

Nakoľko obžalovaný prejedávaný úmyselný trestný čin spáchal dňa 19.06.2025, teda v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia uloženej mu Trestným rozkazom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 6T/68/2023 zo dňa 08.11.2023, právoplatným toho istého dňa, ktorá mu plynula od 09.11.2023 do 09.05.2026, súd v zmysle § 49 odsek 3 Trestného zákona ukladal obžalovanému nepodmienený trest odňatia slobody. Súčasne obžalovaného zaradil na výkon trestu v zmysle § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Obžalovanému súd s poukazom na prečítaný znalecký posudok znalca MUDr. Eduarda Višňovského č. 51/2025 ochranné liečenie neukladal, nakoľko obžalovaný nie je motivovaný k liečbe, liečba by vzhľadom na organické zmeny jeho osobnosti nemohla naplniť svoj účel a v neposlednom rade obžalovaný nemá dostatočný potenciál chápať význam a obsah liečby.

Ako vyplynulo z dokazovania, kuchynský nôž s čiernou rúčkou, s celkovou dĺžkou 32 cm, z toho s dĺžkou čepele 16 cm, ktorý bol obžalovaným dobrovoľne vydaný dňa 19.06.2025 je nepatrnej hodnoty (v sume 3,- Eur) a z uvedeného dôvodu o jeho zničení bude v súlade s § 98 odsek 3 Trestného poriadku rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

- 2 - 33T/56/2025

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.